
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ 2022

ΜΑΘΗΜΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ

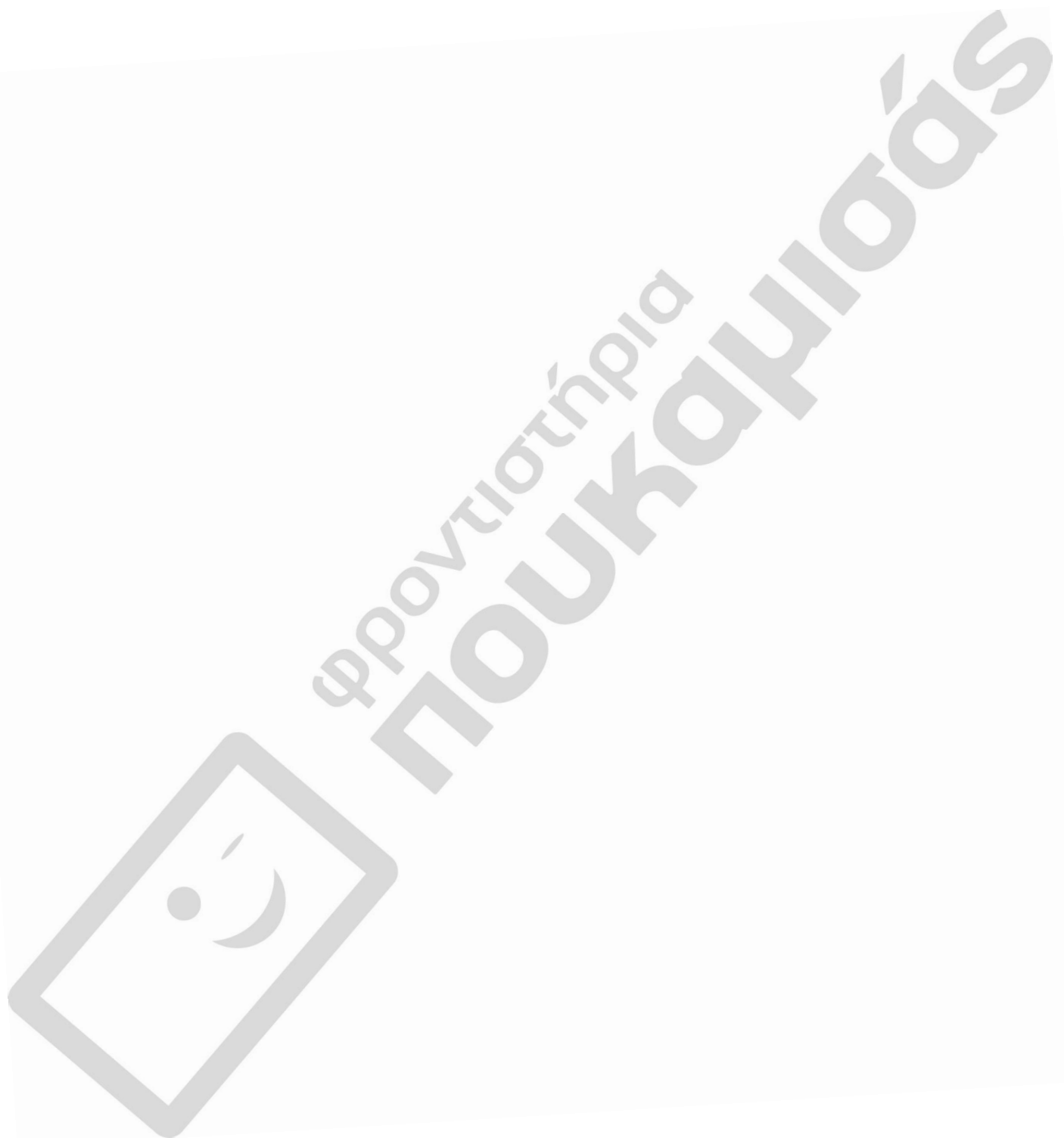
ΩΡΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ

10:10

φροντιστήρια
ΠΟΥΚΑΜΙΣΣΑΣ

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ' ΤΑΞΗΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ – ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΞΕΤΑΣΗΣ: 10/06/2022

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: **ΙΣΤΟΡΙΑ**

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α1

α. σελ. σχολ. βιβλ. 248: « Το Φροντιστήριο της Τραπεζούντας ... συνείδησης».

β. σελ. σχολ. βιβλ. 86: « Το μοναδικό νέο πολιτικό στοιχείο ... διαλύθηκε το 1908».

γ. σελ. σχολ. βιβλ. 77: « Μικρότερη απήχηση (μέσα στην Εθνοσυνέλευση του 1862-1864) είχαν ... στην Οθωμανική αυτοκρατορία».

ΘΕΜΑ Α2

α= Σ β=Λ γ=Λ δ=Σ ε=Σ

ΘΕΜΑ Β1

Σελ. σχολ. βιβλ. 80: « Το τρικουπικό κόμμα ήδη από το 1875 ... δικτύου της χώρας».

Σελ. σχολ. βιβλ. 81: « Ο Τρικούπης θεωρούσε ... με κάθε κόστος».

Σελ. σχολ. βιβλ. 81: « Στα εδάφη της Θεσσαλίας ... τους μεγαλογαιοκτήμονες».

Σελ. σχολ. βιβλ. 80: « Για την υλοποίηση αυτού του προγράμματος ... κήρυξε πτώχευση».

ΘΕΜΑ Β2

Σελ. σχολ. βιβλ. 154 : « Για την αποκατάσταση των προσφύγων η ΕΑΠ έλαβε υπόψη τις αντικειμενικές συνθήκες ... εποικίζονταν παραμεθόριες περιοχές».

ΘΕΜΑ Γ1

Η έξοδος από τη Μικρά Ασία και την Ανατολική Θράκη προκάλεσε μεγάλα κύματα προσφύγων προς την Ελλάδα αλλά και ένα μεγάλο και οξύ κοινωνικό πρόβλημα, το οποίο αφορούσε την περίθαλψή τους κατά το πρώτο διάστημα, όταν οι ανάγκες για την παροχή στοιχειώδους βοήθειας ήταν επείγουσες. «Στην αρχή το κράτος αντιμετώπισε με τα μέσα που διέθετε[...]ειδών πρώτης ανάγκης». Ό, τι δηλαδή χρειαζόταν για να “σταθούν στα πόδια τους”, όπως αναφέρει χαρακτηριστικά ο Smith. «Με την άφιξη των προσφύγων[...]δημόσια κτίρια, αποθήκες, υπόγεια». Οι δοθείσες ιστορικές πηγές αποδίδουν με παραστατικότητα τις συνθήκες που επικρατούσαν τους πρώτους μήνες μετά την εγκατάσταση των ξεριζωμένων Ελλήνων. Ο Μ. Χαραλαμπίδης αναφέρεται σε όσα προαναφέρθηκαν και προσθέτει ότι το Σεπτέμβριο του 1922 το υπουργείο των Οικονομικών υποχρεώθηκε να εκδώσει απόφαση, σύμφωνα με την οποία θα καταλαμβάνονταν από κλίνες ακόμη και διάδρομοι ξενοδοχείων. Η ανακοίνωση του Δήμου Αθηναίων, τρεις μήνες μετά κάνει λόγο για 70.000 πρόσφυγες, οι οποίοι μοιράζονταν σε 130 καταυλισμούς της πρωτεύουσας, με τις αρμόδιες δημοτικές αρχές να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια που θα μετρίαζε τον πόνο από τις δύσκολες συνθήκες που θα βίωναν στο εξής οι πρόσφυγες. Η μαρτυρία μιας γυναίκας που γεννήθηκε μέσα σε αυτές τις έκτακτες συνθήκες είναι

αποκαλυπτική όσο και δραματικά εντυπωσιακή: μετά την έλευση στον Πειραιά και την αναπόφευκτη περιπλάνηση και χάρη στη μεσολάβηση μιας γυναίκας βρέθηκε στέγη σε ένα κοτέτσι πολύ κοντά στις παρυφές της Ακρόπολης. Η κότα που στεγαζόταν εκεί ήταν η «άτυχη» της υπόθεσης, αφού... θυσιάστηκε για να εγκατασταθούν για τον επόμενο μήνα οι νέοι ένοικοι. Με το ασβέστωμα του χώρου και τις σχετικές περιποποιήσεις η οικογένεια Ακερμανίδη πάσχιζε να απαλύνει τον πόνο από τη συμφορά που είχε ξεκινήσει από τα μικρασιατικά παράλια και έφτασε μέχρι το κλεινόν άστυ ή τη Θεσσαλονίκη μιας πολλαπλώς τραυματισμένης χώρας. Λίγο πιο πέρα, ένα άλλο αρχαίο μνημείο, ο ναός του Ολυμπίου Διός, στέγαζε πρόχειρα τους βιαίως ξεριζωμένους Έλληνες, οι οποίοι άβουλοι μπροστά στις πρωτόγνωρες συνθήκες που ζούσαν ακολουθούσαν ό,τι επέτασσαν οι ανάγκες.

«Επιτάχθηκαν ακόμη άδεια σπίτια[...]μοιράστηκαν την κατοικία τους με τους πρόσφυγες». Η οικογένεια της Φιλιώς Χαϊδεμένου ήταν από τις «τυχερές», μέσα στο προσφυγικό δράμα που βίωναν. Κατόρθωσαν να βρουν στέγη στο σπίτι ενός συγγενούς. Εν προκειμένω, η υπόδειξη ενός βαρκάρη αποτέλεσε πολύτιμο... οδοδείκτη και με μια ενδιάμεση στάση, στον ναό του Αγίου Νικολάου που στέγαζε πρόχειρα μεγάλο αριθμό προσφύγων, έφτασαν στο σπίτι του θείου. Εκεί φιλοξενήθηκαν, μοιράστηκαν τους χώρους του σπιτιού και έτυχαν περιποποιήσεως εκείνες τις πρώτες ημέρες της προσφυγιάς.

ΘΕΜΑ Δ1

α. «Η κρίση στην Κρητική Πολιτεία κορυφώθηκε στις 18 Μαρτίου 1901[...] “Γεννηθήτω φως”». Άρθρα, με τα οποία ο απολυθείς υπουργός ένιωσε την ανάγκη να απαντήσει στα δημοσιεύματα του αθηναϊκού τύπου, τα οποία τον κάκιζαν. Σε ό,τι αφορά τον Ύπατο Αρμοστή, ο Κρητικός ηγέτης θεωρούσε ότι η απόλυσή του είναι περισσότερο αποτέλεσμα της αναποτελεσματικότητάς του και ότι ο ίδιος υπήρξε εξιλαστήριο θύμα, λόγω των ανεπιτυχών χειρισμών του Γεωργίου στο εθνικό ζήτημα της Κρήτης. Ο ίδιος ο αρθρογράφος θεωρούσε τον εαυτό του “αποδιοπομπαίο τράγο” μιας αποτελεσματικής και

αδιέξοδης πολιτικής που είχε ακολουθηθεί. «Ο Γεώργιος ακολούθησε πολιτική αδιαλλαξίας[...]αναμέτρηση με τον Πρίγκιπα». Σύμφωνα με τον Κ. Σβολόπουλο, η τελευταία εξέλιξη υπήρξε αποτέλεσμα κυρίως των ανεπιτυχών προσπαθειών του Γεωργίου να δράσει αποτελεσματικά για την ποθητή ένωση. Συνεπώς, ο Βενιζέλος, εκτός κυβερνήσεως και “πολιτικά απομονωμένος”, επέλεξε την οδό της αντιπαράθεσης ήδη από τον Απρίλιο της ίδιας χρονιάς. Ο Ύπατος Αρμοστής, εξάλλου, δεν έδειχνε διάθεση να ρίξει γέφυρες συνεννόησης με όσους του ασκούσαν κριτική, συνεπώς ο ίδιος οδηγούσε με τη στάση του στα όρια της την ενότητα του κρητικού λαού. «Στο τέλος του 1904[...]από τον Πρίγκιπα».

β. Η αντιπολίτευση αποφάσισε να μη συμμετέχει[...]το προμήνυμα της επανάστασης του Θερίσου». Η συγκεκριμένη ιστορική πηγή συνιστά μια πρωτογενή ιστορική πηγή και αποδεικνύει αφενός την κλιμάκωση των αιτημάτων της αντιπολίτευσης και αφετέρου την αποφασιστικότητά της. Συγκεκριμένα, πρώτος και υπέρτατος στόχος της αντιπολίτευσης ήταν η εκπλήρωση του προαιώνιου πόθου για ένωση με το εθνικό κέντρο. Αν, ωστόσο, αυτό ήταν αδύνατο να πραγματοποιηθεί, ζητούσαν την μεγαλύτερη δυνατή προσέγγιση του νησιού με την Ελλάδα, με αλλαγή του διεθνούς καθεστώτος. Αλλά, αν ούτε αυτό το αίτημα ήταν εφικτό να υλοποιηθεί, οι συντάκτες της προκήρυξης-ως μια ύστατη υποχώρηση-απαιτούσαν τουλάχιστον την αναθεώρηση του συντηρητικού συντάγματος, σύμφωνα με το πνεύμα που διείπε το αντίστοιχο της Ελλάδος, έτσι ώστε οι Κρήτες να απαλλαγούν από την αυταρχική πολιτική που είχε εγκαινιάσει ο πρίγκιπας. Ταυτόχρονα, όμως, προειδοποιούσαν ότι, αν δεν εισακούονταν, ήταν αποφασισμένοι να προβούν ακόμη και σε ένοπλη ρήξη, διεκδικώντας δυναμικά την ικανοποίηση των αιτημάτων τους. Διευκρινίζουν, επίσης, ότι ο στόχος τους δεν επικεντρώνεται σε ένα πρόσωπο και δεν επιδιώκεται απλώς η αλλαγή του Ύπατου Αρμοστή, ωστόσο θα αντιδρούσαν δυναμικά, ακόμη και με τα όπλα, σε περίπτωση που δεν επιλεγόταν ένας νέος διοικητής του

νησιού που δεν θα ήταν Έλληνας, υπαινισσόμενοι την ξενική καταγωγή του δευτερότοκου γιού του βασιλιά της Ελλάδος Γεωργίου.

